سرگذشت مردم و خدمت به دیگران؛ انجمن نیکوکاری سادات در ۲۵ ثور با حضور مسئولان و داوطلبان برگزار شد

گزارش: مهندس عارف نوید

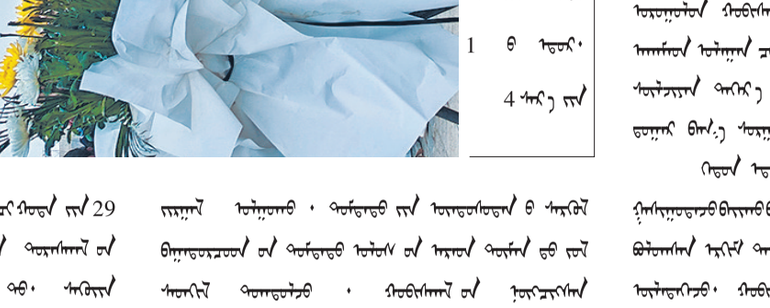

کابل – ۲۵ ثور ۱۴۰۴: در سالروز تأسیس انجمن نیکوکاری سادات، صدها تن از داوطلبان، مسئولان و خانواده‌های نیازمند در مرکز فرهنگی شهر نو گرد هم آمدند تا از خدمات ۲۰ سال گذشته این انجمن قدردانی کنند. این انجمن از سال ۱۳۸۴ در کابل فعالیت می‌کند و تاکنون هزاران خانوار را در بخش‌های کمک غذایی، درمان رایگان و بازسازی مکاتب حمایت کرده است.

در این مراسم، رئیس انجمن گفت: «ما با کمک مردم توانستیم صدها خانوار را از گرسنگی نجات دهیم و امروز نسل جوان را برای آینده آماده کنیم.» او افزود که در سال گذشته ۱۲ هزار بسته غذایی توزیع شده و ۳۴۰ دانش‌آموز بورسیه تحصیلی دریافت کرده‌اند. وی از همکاری نهادهای محلی و داوطلبان جوان به‌ویژه دانشجویان تشکر کرد و گفت بدون حضور آنان این برنامه‌ها ممکن نبود.

یکی از داوطلبان، خانم فریبا نادری، که سه سال پیاپی در توزیع کمک‌ها فعالیت کرده، گفت: «من خود از خانواده نیازمند هستم و می‌دانم وقتی کسی به در خانه‌ات می‌آید و می‌گوید برای تو آمده‌ایم، چه احساسی دارد.» او گفت که انگیزه او برای کار داوطلبانه از دیدن لبخند کودکان گرفته است. مسئول بخش زنان انجمن نیز گفت که ۶۰ درصد داوطلبان امسال زنان بودند که نشان‌دهنده افزایش حضور زنان در کارهای اجتماعی است.

مراسم با اجرای برنامه هنری دانش‌آموزان مکتب سادات آغاز شد و سپس لوح تقدیر به ۴۰ داوطلب برتر اهدا شد. در پایان، یک میز بزرگ افطاری برای ۲۰۰ نفر از خانواده‌های نیازمند برگزار شد. برخی از حاضران گفتند که چنین برنامه‌ها باید در سایر مناطق نیز تکرار شود تا دامنه کمک‌رسانی گسترده‌تر شود.

(سرگذشت مردم و خدمت به دیگران)

انجمن نیکوکاری سادات در سال ۱۳۸۴ با هدف کمک به خانواده‌های بی‌بضاعت در شهر کابل تأسیس شد. در آغاز تنها ۳۰ داوطلب در یک دفتر کوچک در شهر نو کار می‌کردند و بودجه سالانه آن کمتر از ۲ میلیون افغانی بود. امروز این انجمن دارای ۱۲ شعبه در ولایت‌های کابل، پروان، کاپیسا و میدان وردک است و سالانه بیش از ۱۸ هزار خانوار از خدمات آن بهره می‌برند.

بخش اصلی فعالیت انجمن توزیع کمک‌های غذایی است. هر ماه بسته‌های شامل برنج، روغن، حبوبات و شیر خشک میان خانواده‌های دارای کودک توزیع می‌شود. در زمستان گذشته نیز ۵۰۰۰ بخاری نفتی و هزار بسته زغال سنگ میان خانواده‌های بی‌سرپرست توزیع شد. یکی از داوطلبان قدیمی انجمن گفت که برخی خانواده‌ها تا سه روز پیاپی چیزی برای خوردن نداشتند و این کمک جان بسیاری را نجات داد.

بخش درمان انجمن شامل ۴ درمانگاه سیار است که روزانه به ۳۰۰ بیمار خدمات می‌دهد. این درمانگاه‌ها دارو رایگان، معاینه کودکان و مشاوره زنان ارائه می‌کنند. پزشک مسئول درمانگاه گفت که بسیاری از بیماران به دلیل فقر حاضر نبودند به بیمارستان بروند و بیماری‌های ساده به مشکل جدی تبدیل می‌شد. اکنون ارجاع بیماران به بیمارستان‌های دولتی نیز رایگان است.

در بخش تحصیلی، انجمن ۱۲ مکتب کوچک در مناطق کم‌برخوردار دایر کرده است که ۲۴۰۰ دانش‌آموز در آن درس می‌خوانند. معلمان این مکاتب از میان فارغ‌التحصیلان محلی انتخاب شده‌اند و حقوق آنان از طریق کمک‌های داوطلبان پرداخت می‌شود. مدیر یکی از مکاتب گفت که نرخ حاضری شاگردان پس از ورود انجمن به روستا از ۴۰ به ۹۰ درصد افزایش یافته است.

انجمن برای تأمین منابع مالی بر کمک‌های مردمی، زکات و کمک‌های بین‌المللی تکیه دارد. در سال ۱۴۰۳ حدود ۶۲ میلیون افغانی کمک نقدی و غیرنقدی جمع‌آوری شد. حساب‌های انجمن هر ماه توسط یک حسابرس مستقل بررسی می‌شود و گزارش مالی آن روی تابلوی اعلانات دفتر انجمن نصب می‌شود. این شفافیت یکی از دلایل اعتماد مردم به انجمن است.

داوطلبان انجمن از طیف گسترده‌ای از مردم تشکیل می‌شوند. برخی از آنان خود زمانی از کمک‌های انجمن استفاده کرده‌اند و اکنون می‌خواهند جای دیگران بایستند. یکی از داوطلبان گفت: «روزی که فرزندم دارو رایگان گرفت، قسم خوردم که وقتی بزرگ شدم کمک کنم.» این احساس مشترک است که بسیاری از داوطلبان را به کار داوطلبانه کشانده است.

انجمن برای آینده برنامه دارد تا یک درمانگاه دائمی در شهر نو بسازد و شعبه‌های جدید در ولایت‌های هرات و ننگرهار باز کند. مسئولان گفته‌اند که به شرط تأمین بودجه، تا پایان سال ۱۴۰۵ حداقل ۵ شعبه جدید فعال خواهد شد. هدف بلندمدت انجمن کاهش وابستگی خانواده‌ها به کمک‌های موقت و ایجاد شغل برای فارغ‌التحصیلان محلی است